Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

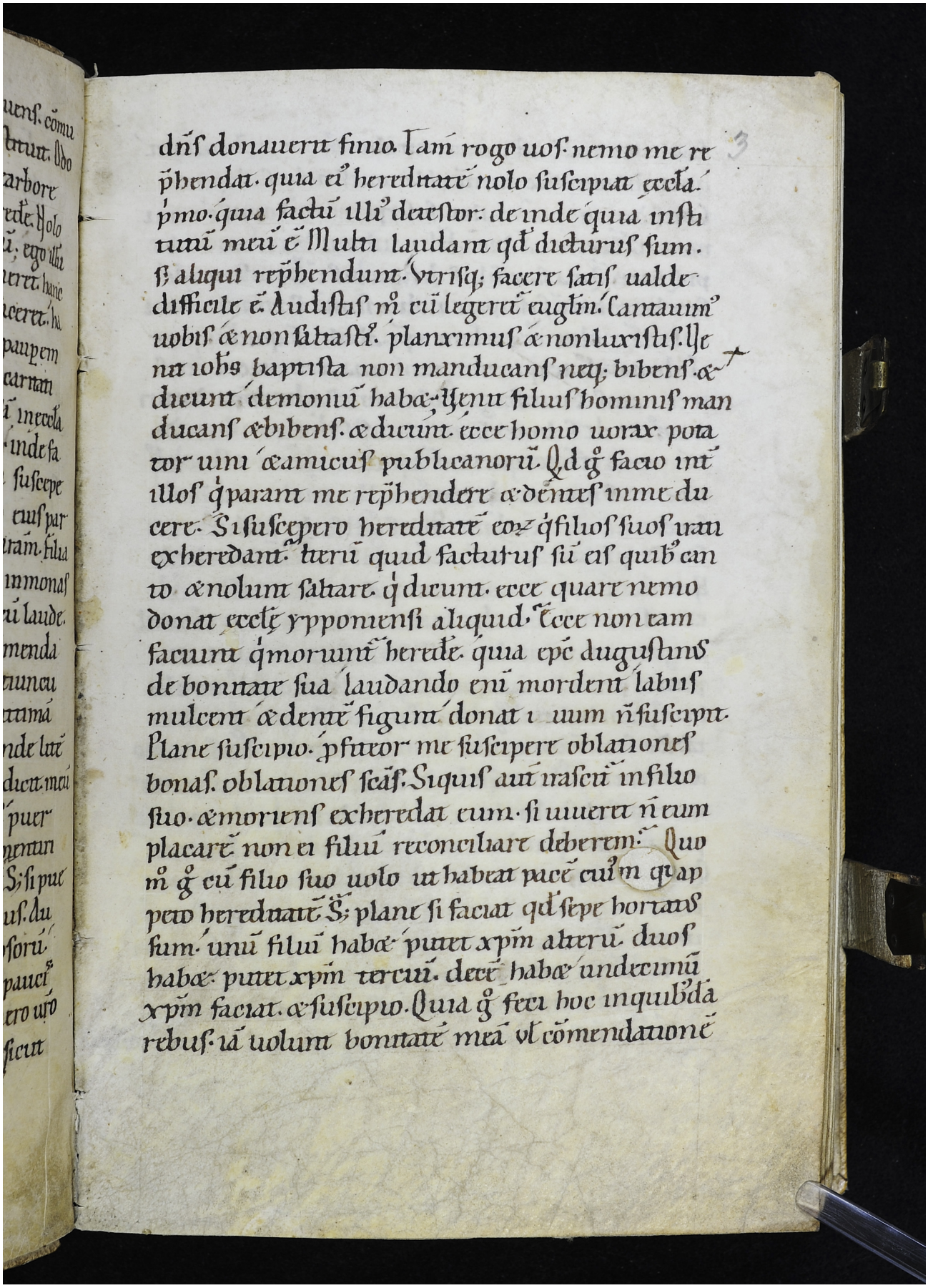

dñs donauerit finio. Tam rogo uos: nemo me re
p̄hendat. quia eā hereditatē nolo suscipiat eccla.
p̄mo. quia factū illi deprecor: deinde quia insti
tutū meū ē Multi laudant qđ dicturus sum.
ſ; aliqui rep̄hendunt. Verisq; facere satis ualde
difficile ē. Audistis m̄. cū legerē euglm. Cantauim̄
uobis & non saltastis. planxim⁹ & non luxistis. Ue
nit iohs baptista non manducans neq; bibens. &
dicunt demoniū habē. Uenit filius hominis man
ducans & bibens. & dicunt. ecce homo uorax pota
tor uini & amicus publicanorū. Q.d g̃ facio int̄
illos q̄ parant me rep̄hendere & dēnes inme du
cere. Si suscepero hereditatē eor q̄ filios suos uan
exheredant. Uerū quid facturus sū eis quib⁹ can
to & nolunt saltare. q̄ dicunt. ecce quare nemo
donat eccl̄e ypponiensi aliquid. Ecce non eam
facunt q̄ moriunt̄ herede. quia epc̄ dugustinus
de bonitate sua laudando eū mordent labiis
mulcent & dentē figunt donat i uum ñ suscipit.
Plane suscipio. p̄fitēor me suscipere oblationes
bonas. oblationes scās. Siquis aut̄ irascit̄ in filio
suo & moriens exheredat eum. si uiuerit ñ eum
placare non ei filiū reconciliare deberem. Quo
m̄ g̃ cū filio suo uolo ut habeat pacē cum qui p
peto hereditatē S; plane si faciat qđ sepe hortat⁹
sum. unū filiū habē. potest xp̄s alterū duos
habē. potest xp̄s tertiū. decē habē undecimū
xp̄s faciat. & suscipio. Quia g̃ feci hoc in quib⁹dā
rebus. ita uolunt bonitate mea vt cōmendationē